

खेळाचा तास सुरू झाला. मुले गटागटाने खेळू लागली. पिंगी, मीनल आणि राहुल यांनी एक गट केला होता. पप्पू त्यांच्या गटाजवळ येऊन म्हणाला, “अरे, मला घ्या ना तुमच्या गटात खेळायला.” राहुल म्हणाला, “काही नको, आमच्या गटात नकोस तू.” पिंगी म्हणाली, “राज्य आले तर तू घेत नाहीस. चिडका आहेस नुसता.” त्यावर पप्पूने ‘माझ्यावर राज्य आलं, तर घेईन’ असे कबूल केले. मग त्यांनी शिवाशिवीच्या खेळाला आरंभ केला. पहिलेच राज्य मीनलवरती आले. तिने सर्वांच्या मागे धावण्यास सुरुवात केली. तिच्या हाती कोणीच येईना.

पप्पू तर मीनलची गंमतच करत होता. मीनल शिवण्यासाठी जवळ आली, की धूम पळायचा. पुन्हा शांत उभा राहायचा. असे बराच वेळ चालू होते. मीनल थकून गेली. ती एका दगडावरती जाऊन बसली. पप्पू पुन्हा गंमत करण्यासाठी तिच्याजवळ गेला. मीनलने त्याच्यावर झडपच घातली. पप्पू धपकन खाली पडला.

पप्पू होताच चिडचिड्या स्वभावाचा. राज्य घेण्यास त्याने नकार दिला. त्याच्या अशा वागण्यामुळेच त्याला खेळात कोणी घेत नव्हते. ‘पप्पू खेळात असला, की खेळाचा बट्ट्याबोळ होतो.’ असे सर्वजण म्हणू लागले. ‘मी खाली पडलो म्हणून माझ्यावर राज्य आलं, असं राज्य मी घेणार नाही.’ असे म्हणून तो राज्य टाळू लागला. ठेंगा दाखवून पुढे पुढे चालू लागला. त्याच्यामागे सगळा गट

‘राज्य घे, राज्य घे.’ म्हणत जाऊ लागला. सगळ्यांचा गलका ऐकून पप्पू एकदम शांत झाला व एका बाजूला जाऊन बसला. पप्पूच्या मनात विचार सुरू झाले. ‘माझ्यावर राज्य आलं, की मी चिडतो. राज्य घ्यायला टाळाटाळ करतो. सगळ्यांना त्रास देतो. अशानं मला कुणीच खेळायला घेणार

नाही. मी एकटा पडेन. पुढच्या वेळी खेळताना असं नाही करायचं. राज्य आलं तर घ्यायचं.’ त्याच्या मनात अपराधीपणाची भावना डोके वर काढत होती.

पप्पू लांब जाऊन एकटाच बसल्याने सर्वजण त्याच्याकडे पाहत होते. तेवढ्यात तो तिथून उठला व वर्गाकडे निघाला. तो आपल्याच विचारात दंग होता. शाळेच्या परिसरात लावलेल्या एका नाजूक रोपट्यावर त्याचा नकळत पाय पडला. नाजूकल्याचा शेंडा मोडला. ते रोपटे मीनलने लावलेले होते.

रोपाचा शेंडा मोडल्याचे सर्व मुलांनी पाहिले, हे पप्पूच्या लक्षात आले. आपल्याकडून चूक झाली. मुले आता गुरुजींना सांगणार.

आपल्याकडून नकळत चूक झाली हे खरे; पण आता दीक्षितगुरुजींना समजताच ते खूप रागावतील. या विचाराने पप्पूची घाबरगुंडी उडाली. खेळाचा तास संपला होता. सर्व मुले वर्गात आली. गुरुजीही वर्गात आले. सर्व मुले खाली बसली. पप्पू मात्र उभा राहिला अन् म्हणाला, “गुरुजी मला माफ करा, माझ्याकडून चूक झाली. मीनलच्या लहानशा रोपट्यावर माझा पाय पडला. त्याचा शेंडा तुटला.” हे सांगताना पप्पूला रडू आवरत नव्हते. त्याचे ओठ थरथर कापत होते. पायसुद्धा लटलट करत होते. गुरुजींकडे बघण्याची त्याची हिम्मत होत नव्हती.

गुरुजी त्याचे बोलणे शांतपणे ऐकत होते; परंतु गुरुजी पप्पूला थोडेसुद्धा रागावले नाहीत. मुलांना नवल वाटले. त्यांनी पप्पूला जवळ बोलावले. त्याची प्रेमाने विचारपूस केली व म्हणाले, “चुका होत असतात; पण त्या प्रामाणिकपणे कबूल करायला धैर्य लागतं. ते तू दाखवलं आहेस. पप्पू, तुझं चालताना लक्ष नव्हतं, म्हणून तुझा पाय रोपावर पडला. शेंडा तुटला. तुझ्याकडून नकळत चूक झाली आणि तू कबूलही केलीस. हे ऐकून बरं वाटलं मला. रोप लहानाचं मोठं होईपर्यंत खूप काळजी घ्यावी लागते, तेव्हा ते मोठं होतं. तुमची आईसुद्धा तुम्ही लहानाचे मोठे होईपर्यंत तुमची खूप काळजी घेते बरं ! उद्या शाळेत येताना मी दोन रोपं आणणार आहे. त्यांना वाढवण्याची जबाबदारी पप्पू तुझी !”

दुसऱ्या दिवशी शाळेत येताना गुरुजींनी पप्पूला देण्यासाठी दोन रोपे आणली. ती पप्पूला दिली आणि त्या रोपांची देखभाल करण्याची संपूर्ण जबाबदारी घ्यायला सांगितले. ती त्याने मोठ्या आनंदाने स्वीकारली.

आता मुलांच्या सर्व लक्षात आले. एका रोपट्याच्या बदल्यात दोन रोपटी... ! पप्पूला तर आकाश ठेंगणे वाटले. आता त्याचे ओठ थरथरत नव्हते. पाय लटपटत नव्हते. तो उत्साहाने गुरुजींकडे पाहत होता. सर्व मुलांना पप्पू म्हणाला, “माझी काल चूक झाली; पण माझी आता तुम्हांला एक विनंती आहे, मला आपल्या खेळगटातून काढू नका. मी खेळात चिडचिडेपणा करणार नाही. माझ्यामुळे खेळाचा बद्दल्याबोळ होणार नाही.” पप्पूची चूक त्याच्या लक्षात आल्यामुळे सर्व मुलांना पप्पूचे बोलणे पटले. सर्वांनी त्याला आपल्या खेळगटात सामील करून घेण्यास संमती दर्शवली.

दीक्षितगुरुजी म्हणाले, “मुलांनो, एक गोष्ट सांगायची राहून गेली. ज्या रोपट्याचा शेंडा पप्पूकडून

तुटला, त्याला नवीन धुमारे फुटतील, रोप जिवंत राहील अन् मोठंही होईल ! मी ते रोप स्वतः पाहून आलो आहे.” हे ऐकून मुलांना आनंद झाला.

– गेणू शिंदे

शब्दार्थ : आरंभ – सुरुवात. धूम पळणे – जोराने पळणे. झडप घालणे – वेगाने एखाद्याला पकडणे. दुसऱ्याच्या अंगावर उडी मारणे किंवा धावणे. ठेंगा दाखवणे – चिडवण्यासाठी अंगठा दाखवणे. गलका – गोंगाट, एका वेळी अनेकजणांनी बोलणे. डोके वर काढणे – एखादा विचार, भावना मनात पुन्हा पुन्हा येणे. दंग – मग्न. घाबरगुंडी उडणे – खूप घाबरणे. नवल – आश्चर्य. आकाश ठेंगणे वाटणे – खूप आनंद होणे.

स्वाध्याय

प्र. १. एका वाक्यात उत्तरे लिहा.

- (अ) मुले कोणता खेळ खेळत होती ?
- (आ) मीनलची गंमत कोण करत होता ?
- (इ) पप्पूने राज्य घेण्यास नकार का दिला ?

प्र. २. दोन-तीन वाक्यांत उत्तरे लिहा.

- (अ) पप्पू खेळताना मीनलची गंमत कशी करायचा ?
- (आ) पप्पू थरथर कापत का होता ?
- (इ) गुरुजी पप्पूला काय म्हणाले ?
- (ई) पप्पूमधील कोणकोणते गुण तुम्हांला दिसतात ?
- (उ) पप्पूचा कोणता गुण तुम्हांला घ्यावासा वाटतो ?

प्र. ३. वाक्यांत उपयोग करा.

- (अ) आरंभ करणे.
- (आ) धूम पळणे.
- (इ) बट्ट्याबोळ होणे.
- (ई) घाबरगुंडी उडणे.
- (उ) टाळाटाळ करणे.
- (ऊ) पाय लटपटणे.
- (ए) आकाश ठेंगणे वाटणे.

प्र. ४. तुमच्याकडून एखादी चूक झाली, तर तुम्ही ते आईला कसे सांगाल ? तुमची चूक तुम्ही कशी सुधाराल ?

उपक्रम : प्रत्येकाने शाळेच्या आवारात एक तरी झाड लावावे आणि ते वाढवण्याची जबाबदारी घ्यावी.

आम्ही माहिती मिळवतो

- चित्रे पाहा. झाडांचे उपयोग सांगा.

शिक्षकांसाठी : या पाठात कडुनिंबाचे झाड, त्याचे उपयोग दाखवले आहेत. विद्यार्थ्यांना चित्राचे निरीक्षण करण्यास सांगावे. वेगवेगळ्या झाडांचे विविध उपयोग विद्यार्थ्यांना विचारावे, स्वतः सांगावे. 'झाडांचे उपयोग' यावर आठ ते दहा ओळी माहिती लिहिण्यास सांगावी. वर्गातील मुलांचे गट करून त्यांना परिसरातील झाडांची माहिती मिळवण्यास सांगावे.

इयत्ता १ ली ते १२ वी ई-लर्निंग साहित्य

मराठी, इंग्रजी माध्यमांमध्ये उपलब्ध

ebalbharati

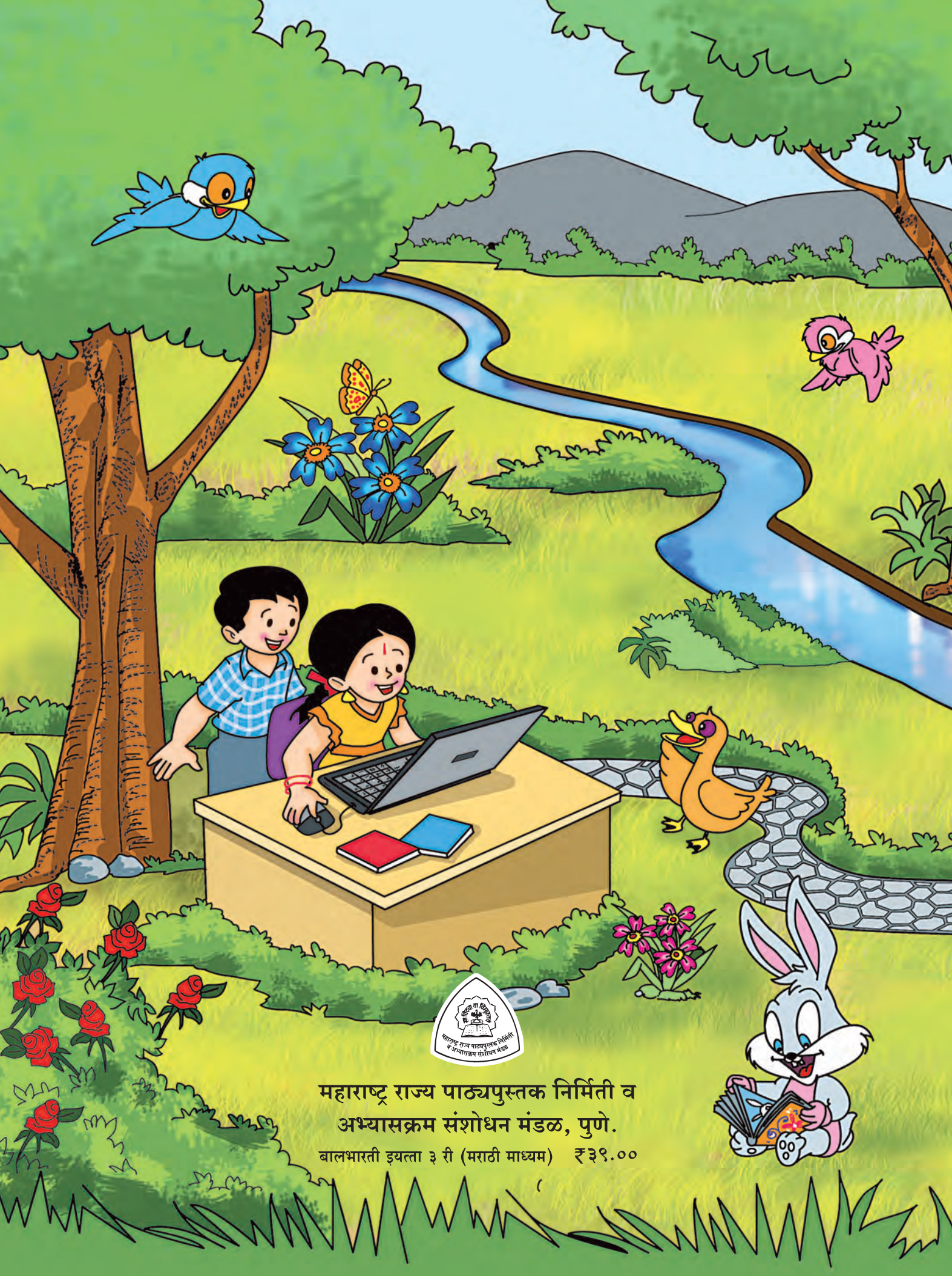
वैशिष्ट्ये

- विषय योजनेनुसार निर्धारित करण्यात आलेल्या विषयांचा समावेश.
- पाठ्यपुस्तकावर आधारित परिपूर्ण ई-लर्निंग साहित्य.
- दृक-श्राव्य स्वरूपात.
- पाठनिहाय आशयाचे सादरीकरण व आवश्यकतेनुसार प्रश्नांचा समावेश.
- विविध कृती, चित्रे, आकृत्या इत्यादींचा समावेश.
- सहज व सोप्या अध्ययनासाठी ॲनिमेशनचा वापर.
- स्वाध्यायांचा समावेश.

पाठ्यपुस्तक मंडळ, बालभारती मार्फत इयत्ता १ ली ते १२ वी च्या मराठी व इंग्रजी माध्यमाच्या विद्यार्थ्यांसाठी ई-लर्निंग साहित्य (Audio-Visual) उपलब्ध करून देण्यात येत आहे.

ई-लर्निंग साहित्य घेण्यासाठी....

- वरील Q.R.Code स्कॅन करून ई-लर्निंग साहित्य मागणीसाठी नोंदणी करा.
- Google play store वरून ebalbharati app डाऊनलोड करून ई लर्निंग साहित्यासाठी मागणी नोंदवा.
- पाठ्यपुस्तक मंडळाच्या www.ebalbharati.in, www.balbharati.in या संकेतस्थळांवर भेट द्या.

महाराष्ट्र राज्य पाठ्यपुस्तक निर्मिती व
अभ्यासक्रम संशोधन मंडळ, पुणे.

बालभारती इयत्ता ३ री (मराठी माध्यम) ₹३९.००

